

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
Szerző: <i>Kadosa Pál</i>		Tárgy: <i>48 (064.5)</i>	
Cím: <i>4 A Liszt-Bartók zongoraverseny után</i>		Hely: <i>hint</i>	
Személy: <i>1961</i>		Helyszám: <i>7</i>	
Forrás: <i>Neprabakodás</i>		(Köt. v. füz.):	(Oldal)
		(Idő): <i>1961. okt. 15.</i>	
		(Hely):	

A napokban lezárult nemzetközi Liszt-Bartók zongoraversenyen csaknem félszáz külföldi és hazai fiatal művész mérte össze erejét, tudását, művészetét. A rendszeres időközökben megrendezésre kerülő nagy zenei versenyeken sem igen szoktak sokkal többen részt venni. Még figyelemreméltóbb ez a nagy érdeklődés, ha tekintetbe vesszük a verseny igen szigorú feltételeit. Hiszen az úgynevezett kötelező versenytarabok között olyan rendkívül igényes művek szerepeltek, mint Liszt h-moll szonátája és Bartók Szvitje; de azoknak a műveknek a körét, amelyből szabadon választhatták a résztvevők versenytarabjaikat, azok körét is túlnyomórészt igényes és nagy felkészültséget kívánó művekből állítottuk össze.

Tehát a legoptimistább várakozás alapján sem számítottunk ennyi résztvevőre. Hogy mégis ilyen sok fiatal művész gyűlt össze Budapesten, azt mindenképp előtt annak köszönhetjük, hogy Liszt Ferenc és Bartók Béla művészetének tisztelete a legutóbbi időben világszerte nagyon felvirágozott, s hogy a Művelődésügyi Minisztérium és a Zeneművészek Szövetsége a szokottnál jóval hamarabb kezdte meg a verseny előkészítő munkáját, s köszönhetjük nem kis mértékben a versenyiroda agilitásának, lelkesedéssel párosult ügyességének és szívósságának.

S nemcsak az volt öröndetes, hogy sok fiatal művész vett részt a versenyen, öröndetes magasan volt a verseny színvonala is. A külföldi zsűritagok és megfigyelők körében egyöntetűen ez a vélemény alakult ki. Így nyilatkozott a többi között Nadia Boulanger, a francia zenei élet egyik vezető személyisége, Nyikolajev professzor a moszkvai zeneművészeti főiskola rektorhelyettese, Agosti és Zecchi olasz zsűritag, Kendra professzor, a bécsi zeneakadémia lengyel tanára és a bíráló bizottság több más tagja is. Henri Gagnebin, a genfi zenefőiskola nyugalmazott igazgatója, a Versenyrendezők Nemzetközi Szövetségének elnöke, a megtartott sajtókonferencián azt hangoztatta, hogy a budapesti egyike volt a legnívósabb versenyeknek, amelyekben valaha részt vehetett, ha ugyan nem ez volt a legszínvonalasabb. Pedig ő aztán igazán sok versenyt ért meg — mondotta —, hiszen vagy ötven alkalommal rendezett már zenei versenyt és maga sem tudja, hogy hány versenyen volt ott meghívott megfigyelőként.

Öszinte köszönet illeti nagy munkájáért a nemzetközi zsűri minden tagját. Együttműködésünk jó volt és — azt hiszem — eredményes. S a zsűri döntése ezúttal szinte hajszálnyira megegyezett a közönség véleményével.

Vendégeink, zsűritagok, megfigyelők és versenyzők még azok is, akik nem szerepeltek látható eredménnyel, láthatóan jól érezték magukat Magyarországon. Ugy búcsúznak mindannyiuktól: A viszontlátásra!

A versenyt én magam is igen színvonalasnak tartom. Az idézett megállapításokhoz csak azt tennem hozzá, hogy az igen magas átlagszínvonal ellenére, valóban kirobbanó tehetség kevés jelentkezett ezen a versenyen; persze azért ilyen is akadt. S még valamit: feltűnt, hogy a versenyzők produkciójának szintje — és ez a legjobbakra is áll! — nem volt egyenletes. Még a két első helyezett — Gabos Gábor és David Wilde — szereplésénél is feltűnt, hogy bár az ő teljesítményük a verseny tartama alatt a többi versenyzőnél sokkal egyenletesebb volt; egyik-másik produkciójuk a csúcsteljesítményükhöz képest — véleményem szerint — mégis aránylag sápadt, halvány volt, jóllehet Gabos Gábor — Hernádi professzor neveltje — Bartók II. zongoraversenyének előadásával eddigi művészi pályájának ta-

lán legkitünőbb teljesítményét nyújtotta, s csak elragadtatással tudok beszélni arról, ahogyan David Wilde Bartók szonátáját tolmácsolta. Az ünnepi díszhangversenyen egyébként Dino Ciani és Valentyin Belcsenko produkciói sem közelítették meg azt a magas színvonalat, amelyet a versenyben Liszt a villa d'Este szökökútja és Bartók Az éjszaka zenéje, illetőleg Liszt h-moll szonátájának előadásában nyújtottak. A fiatal Szücs Loránd a versenyen az egész hallgatóságot magával ragadta Bartók Improvizációinak lenyűgözően ihletett előadásával. Ha h-moll szonátatolmácsolása nem lett volna fáradt és egyenetlen, a fiatal zongorista egyike lett volna a verseny első helyezettejének.

A két hétig tartó nagyszabású zongoraverseny lebonyolítása — mind a külföldi vendégek, mind a versenyzők, mind a zsűritagok véleménye szerint — mintaszerű volt. Elmondhatom, hogy a versenyiroda munkatársait, élükön Kun Imrével, valóban mindvégig a nemes ügy iránti lelkesedés fűtötte.

Öszinte köszönet illeti nagy munkájáért a nemzetközi zsűri minden tagját. Együttműködésünk jó volt és — azt hiszem — eredményes. S a zsűri döntése ezúttal szinte hajszálnyira megegyezett a közönség véleményével.

Vendégeink, zsűritagok, megfigyelők és versenyzők még azok is, akik nem szerepeltek látható eredménnyel, láthatóan jól érezték magukat Magyarországon. Ugy búcsúznak mindannyiuktól: A viszontlátásra!

Kadosa Pál

a Liszt-Bartók zongoraverseny nemzetközi zsűrijének elnöke